

ESZTERGOM - SZENTENDRE - BUDAPEST - DABAS - RÁCKEVE - KALOCSA - SZÉKSZÁRD - PÉCS - MÁRIAGYÚD

BESZÁMOLÓ

A MAGYAR ZARÁNDOKÚT kialakítását előkészítő

1. munkazarándoklatról, (Budapest – Pécs – Máriagyűd, 2010. március 28. – április 10.)

A Pécsi Püspökség szervezésében, idén április 10-én került sor, az évenként megrendezett Pécs-Máriagyűd zarándoklatra, melyhez Egyesületünk is csatlakozott. Sőt munkazarándoklattal kiegészítettük az eseményt.

Egyesületünk néhány tagjával, **2010. március 28-án Budapestről** indulva, gyalogosan jártuk be a tervezett **Magyar Zarándokút** nyomvonalát **Máriagyűdig**. Az Út mentén több településen, hosszabb-rövidebb szakaszokra csatlakoztak önkormányzati vezetők és helyi lakosok is a zarándoklathoz.

Munkazarándoklat keretében, GPS-en és térképen is rögzítésre került az előzetesen tervezett útvonal. Megszerzett helyszíni tapasztalatok alapján kerül sor a nyomvonal véglegesítésére, az etapok hosszának meghatározására és a lehetséges zarándokszállások helyeinek kijelölésére.

A munkazarándoklat üteme:

1. nap: Március 28. Indulás: 9.00. órakor, Budapest XII. kerület Normafa. Az indulásnál, mintegy 20 főből álló csapat futott össze. Főként egyesületünk tagjai és több meghívott építész kollégám jött el. Az önkormányzat részéről jelen volt Pokorni Zoltán polgármester és Fonti Krisztina önkormányzati képviselő, akik a XII. kerület központjág elkísértek bennünket.

A budapesti útvonal rendkívül jó vonalvezetésű. A Budai-hegyekben érint több kegyhelyet, majd a főváros központi, kiemelt pontjain (Budai vár, Duna-part, Gellért hegy, Lágymányosi öböl) vezet át. A XXII. kerületi ipari terület kedvezőtlen hatású, a véglegesítés során a kerület belső részeit célszerű előnyben részesíteni.

Budapest közigazgatási határánál, az M0-as hídnál Szigetszentmiklós polgármestere, Szabó József fogadta 7 főre fogyatkozott csapatunkat és vezetett minket a település központjába. Az új katolikus templom megtekintése után közös vacsora következett, majd késő este a polgármester, továbbra is gyalogosan vezetett a szállásra. Az első napon megtett távolság lényegesen hosszabb volt a tervezettnél. A mért 42 km rendkívül hosszú. Ezt a szakaszt meg kell osztani és a XXII. kerület térségében gondoskodni kell szállásról.

2. nap: Március 29. Indulás: 8.30. óra. Szigetszentmiklósi szállásnál, Szabó József polgármester útbaigazított és egyedül folytattam az utat. A HÉV hídján át, Dunaharasztn keresztül értem el a Duna-Tisza csatornát, amelynek partján Dabas felé fordultam. Dunaharasztriból kifelé haladva rossz hatású az útvonal következett. Gumiégető, szennyvíztisztító, „útszélén álldogáló” lányok és nagy teherautó forgalmú kavicsbánya telep mellett vezetett az út. Dabas felé haladva a csatornaparton már kellemes gyalogolni, bár a horgász helyek mellett meglehetősen sok a szemét.

Délután Dabas-Sáriban Kőszegi Zoltán polgármester elfoglaltsága miatt, az Idősek Otthona vezetője, dr. Csernusné Máté Éva és férje vár rám. Nagyon kedves fogadtatásban részesültem. Vendégszobát kaptam az Otthonban, kimosták ruháim és meghívtak vacsorára. Eszközöket kaptam vízhólyagoktól duzzadó lábaim ápolásához.

A megtett távolság 32 km, az utat a kedvezőtlen Dunaharaszti szakasz elkerülésével kicsit csökkenteni lehet.

3. nap: Március 30. Indulás: 9.00. óra. Dabas-Sári, leendő zarándokszálló. Kőszegi Zoltán polgármester lelkes, 5 fős kis csapatot szervezett. Megnéztük a dabasi Mária kegyhelyet, majd a Kiskunsági Nemzeti Parkon keresztül, csatornákkal, mocsaras, belvizes részekkel szabdalta, gyönyörű területen vezetett át az út.

Az egyik csatornán történő átkelés érdekében, Kőszegi Zoltán polgármester ideiglenes, pallókból ácsolt hidacskát épített. A kiskunsági pusztában több helyen rideg tartással tenyésztett magyar szürke marha gulyákkal találkoztunk.

A ráckevei hídnál várt minket Dr. Dávid László, Ráckeve polgármestere. Erőltetett menetben haladtunk mert a dabasi és ráckevei polgármesternek is esti programja volt.

Szinte végig természeti környezetben, mintegy 36 km-t gyalogoltunk, amelyet lényegében nem lehet csökkenteni.

4. nap: Március 31. Pihenőnap Ráckeven, délután a gyógyfürdőben.

5. nap: Április 1. Indulás: 8.30. óra. Ráckevéről dr. Dávid László polgármester és dr. Barnáné Károsi Klára kísért. A Ráckevei-duna partján mentünk déli irányba, majd átkeltünk a tassi zsilipen és az ottani üdülőterületen megebédeltünk.

Molnár Gyula polgármester és felesége vár ránk Dunavecse közigazgatási határánál. Szesztai György kollégám a központban csatlakozott hozzánk. Szállásunk a katolikus plébánián volt. Vacsorára pedig hivatalosak voltunk a polgármesterhez, ahol a felesége igen bőséges vacsorát állított össze számunkra. Kezdetben a Ráckevei-duna, majd a „nagy” Duna töltésén haladtunk, mintegy 38 km-t gyalogoltunk.

6. nap: Április 2. Indulás: 9.00. óra. Dunavecsei szállástól Molnár Gyula polgármester vezetett minket Dunavecse közigazgatási határáig. Közben megtekintettük azt az épületet, ahol esetleg kialakíthatunk majd zarándokszállást.

Továbbra is a Duna töltésén haladtunk, érintettük Dunaegyházát és Soltot, majd Hartán egy panzióban szálltam meg. Kollégáim visszautaztak Budapestre. Megtett táv mintegy 34 km.

7. nap: Április 3. Indulás: 9.00. óra. Hartáról egyedül indultam tovább. Dunapatajon keresztül a Szelídi-tóhoz mentem, ahol testvérem, Rumi Jenő csatlakozott hozzám és Gombolyagon keresztül Kalocsáig elkísért. Ekkorra már egyértelművé vált, hogy betonon, aszfalton nem lehet sokat gyalogolni. Kerestük a lehetőségét annak, hogy földúton hogyan juthatunk tovább. Kalocsa alpolgármestere, Loibl László elfoglaltságára hivatkozva lemondta a találkozót. Megérkezett viszont Bognár Rudolf barátom, akivel innen együtt folytattuk utunkat. A nap folyamán megtett táv mintegy 29 km.

8. nap: Április 4. Indulás: 9.00. óra. Kalocsai érseki palota előtt gyülekeztünk. Szabó-Kalmár Éva, Szabó László leutaztak Budapestről, hogy csatlakozzanak hozzánk. Bátyán pihenő és reggeli következett Illés István és felesége vendéglátásában, akik a Duna töltéséig kísérték minket. Fajszon az egykori komp átkelőhöz érkeztünk meg, ahol a csárda melletti egykori révész pihenőház kiválóan alkalmas lehet zárandokszállásra. A település központjában Berta Zsolt polgármester fogadott bennünket és húsvét lévén élelemmel látott el minket. Megtett távolság 20 km.

9. nap: Április 5. Indulás: 8.30. óra. Fajszai szállástól, Bognár Rudolffal indultam tovább. A temető érintésével értük el a gátat. A Szent László hídon átkeltünk a Dunán, és a töltésen folytatjuk az utunkat a Sió partján, a Sió-zsilipig. A tavaszi madárcsicsergéstől hangos gemenci erdőben értük el a Keselyűsi csárdát. A csárdában szállás lehetőség van, akár közbenső zárandok szállás is kialakítható lesz itt. Innen a gáton, a Kék-túra útvonalán folytattuk utunkat. Szekszárd előtt az M6 autópálya elvágta a Kék-túra útvonalát, így ismét aszfalt úton kellett gyalogolni, ráadásul esőben. Megtett távolság 32 km.

10. nap: Április 6. Indulás: 9.30. óra. Szekszárdi szállástól a városközpont, majd a Kálvária dombon keresztül haladtunk. A Kálvária mellett lévő szőlőfűrt emlékműtől fantasztikus panoráma tárul elénk. A hely varázslatos szelleme érezhető, a keresztek mögé emelt adótorony romboló hatása ellenére. Várdombig ragadó sárban, dombokról lecsorgó agyagos latyakban botorkáltunk. Várdombtól közel sík terep következik ugyan, de az M6 autópálya bátaszéki csomópontjának térsége nem szép útvonalat jelent. Bátaszéken Bognár Jenő polgármester fogadott minket és a Kolping házban biztosított szállást számunkra, amely gyakorlatilag egy működő zárandokszállás már ma is. Megtett távolság 26 km.

11. nap: Április 7. Indulás: 9.00. óra. Bátaszéki szállástól Bognár Jenő polgármester kísért minket a város határáig és az általa javasolt útvonalat követtem, amely településeket elkerülve, természeti környezetben vezetett Ófaluiig.

A hosszú, természetben vezetett út szép volt ugyan, de zarándoklat szempontjából jobb ha a közbenső településeken pihenőt lehet tartani. Vizem elfogyott, szomjasan és fáradtan érkeztem Ófaluba. Szállást az Idősek Klubjában kaptunk.

Bognár Rudi érintve a közbenső településeket, másik útvonalat választott, így jóval később érkezett meg, már a templom előtt vártunk rá Majoros Gábor építész kollégám feleségével, Piroskával és a plébánossal.

Este a falu templomában tiszteletünkre szentmisét celebrált a Mecseknádasdról átjáró plébános. Rendkívül megható volt a fogadtatás. Plébános úr kérésére a templomban beszámoltam a jelenlévő híveknek, a Magyar Zarándokút kialakításáról és a munkazarándoklatunkról.

Megtett távolság 24 km.

12. nap: Április 8. Indulás: 9.00. óra. Ófalui szálláshoz reggel eljött mecseknádasdi ismerősöm Sándor Alajos, aki néhány km-en elkísért minket és mesélt a terület érdekességeiről. Mecseknádasdon várt minket Hohman Ádám, a Mária Út Egyesület tagja, aki Püspökszentlászlóiig kísért. Az útvonal gyönyörű. Többek között Skóciai-Szent Margit kereszt mellett vezet el. Útba ejtettük a Réka-várat. Szállásunk Püspökszentlászlóban, a Jezsuita Életrendezés Házban volt, amely szintén különleges élményt nyújtott. Ervin atya hármunk részére tartott szentmisét a kápolnában és közös étkezésünk alkalmával rengeteget mesélt életéről. Megtett távolság 20 km.

13. nap: Április 9. Indulás: 9.00. órakor, Püspökszentlászlóban lévő jezsuita háztól Pécsre. Már a falu szélén eltévedtem. Erdőkön és hegyeken átvágva kerestem a helyes utat. A Kék-túra útvonalát kellett volna követni, de helyenként elfogytak a jelek és rendre eltévedtem. A külszíni szénbányáknál betévedtem Petőfiakna településre, ahol útbaigazítottak és hegyen-völgyön keresztül indultam Árpádtető irányába. Kis pihenő után természetesen ismét rossz úton indultam tovább Pécs irányába.

Késő este érkeztem a pécsi székesegyház melletti püspöki vendégházhoz, ahol szállást kaptunk. Érdekes kép fogadott. Pécs utcáinak, tereinek többsége az Európa Kulturális Fővárosa cím miatti építkezésektől szinte járhatatlan volt. Bognár Rudi nem sokkal utánam érkezett és vártuk budapesti társainkat, Szabó-Kalmár Évát és Szabó Lászlót, akik az utolsó etapra ismét csatlakoztak hozzánk. Megtett távolság 29 km.

14. nap: Április 10. Indulás: 7.30. óra. Pécsi szálláshelyünkől autóval mentünk ki a Püspökségi Zarándoklat induló pontjára. Az utolsó szakaszra készülődve jó érzés volt találkozni azokkal, akik segítettek a hosszú úton. Eljött Kőszegi Zoltán, Dabas polgármestere és munkatársa; Molnár Gyula, Dunavecse polgármestere és felesége; testvérem, Rumi Lajos és felesége, valamint Illés István és felesége.

Nagy tömeg jelent meg a Püspökségi Zarándoklaton. Viszonylag hosszú szakaszon ismét aszfalton kellett menni, amelyet az Út véglegesítése során el kell kerülnünk. Megtett távolság 23 km.

A megérkezés fantasztikus, akárcsak a spanyol El Camino-n. Zarándok szálláshelyünk elfoglalása után ünnepi szentmise következett, majd közös vacsora, ahol már a Magyar Zarándokút kialakításával kapcsolatos következő tennivalókat vettük sorra.

A munkazarándoklat elérte célját. Meggyőződünk arról, hogy az elképzelt útvonal lényegében jó és megvalósítható. Rögzítettük azokat a pontokat, ahol korrigálni kell a tervezett nyomvonalat. Több településen már azokat a helyeket is megtekintettük, ahol majd a zarándokszállás alakulhat ki.

A megtett, mintegy 380 km hosszú út során szinte minden állomáson találkoztunk önzetlen, segítőkész, jóindulatú és kedves emberekkel. Az érintett településeken rendkívül nagy összefogás érezhető egy hazai zarándokút kialakításának érdekében.

Mindez azt jelenti számomra, hogy egy jelentős lépéssel közelebb kerültünk az Út megvalósításához és a próbaút megerősít abban a hitben, hogy terveinknek megfelelően a Magyar Zarándokút hamarosan megnyitja kapuit.